

Magazine voor medewerkers van Emmaüs

ECLIPS

De Speelhoeve Hand in hand

v.u.: Katrien Kesteloot - Edgard Timellaan 1.c - 2800 Mechelen Erkenningsnummer P206363 - Afgiftekantoor: Turnhout

emmaüs

maart 2026

Je zonnepanelen en thuisbatterij vlot geregeld met KBC

Denk je erover na om zonnepanelen of een thuisbatterij te plaatsen maar ben je niet zeker hoeveel het je zal kosten? Met KBC Mobile bereken je eenvoudig de installatieprijs en hoeveel je bespaart op je energiefactuur. Heb je na je berekening interesse? Vraag dan een vrijblijvende offerte aan en samen zoeken we een betrouwbare aannemer in jouw regio. Vraag aan Kate 'bespaar met zonnepanelen' of ontdek alle voordelen op kbc.be/zonnepanelen

Beweegt met je mee.

Mag ht n btj mr zijn?

De toets van mijn letter e is kapot. Ht gaat slechts ovr n lttr maar rg vrvlnd, vooral omdat ht d lttr e is. Tijdens een partijtje Scrabble levert ze je weinig punten op. Terecht, ze zit in bijna in elk woord.

Gelukkig passen onze hersenen zich snel aan. Je kan best teksten lezen zonder klinkers, omdat onze hersenen niet alleen lezen maar ook reconstrueren. En de gaatjes zelf invullen. Probeer maar eens:

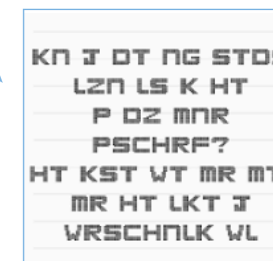
Het kan dus gerust met een beetje minder. Of mag het een beetje meer zijn?

Uit schrik om de touch met de e-toets helemaal te verliezen, plak ik ze met een stukje plakband vast aan de burens op het klavier: de z en de r. Met een verrrrassend gevolg: de rrrrrrr blijft hangen bij de minste aanrrrrrrraking. Sorrrrrrry voorrrrrrrr de mails uit die ik uitstuurrrrrrr.

Misschien herinnert dat haperende toetsenbord me gewoon aan iets belangrijks: dat genoeg soms echt genoeg is. Dat we niet altijd meer, sneller, beter moeten. Dat sommige hiaten vanzelf worden ingevuld – door onszelf, door elkaar, door vertrouwen.

En dat zelfs een ontbrekende letter nog ruimte laat voor betekenis. Soms toont een gemis precies wat er wél toe doet.

Ilse Janssens + 50 woorden Copilot, hoofdredacteur

COLOFON

Eclips is een uitgave van vzw Emmaüs. MAATSCHAPPELIJKE ZETEL EN REDACTIEADRES: Edgard Tinellaan 1c, 2800 Mechelen - Tel 015 44 67 00 - e-mail redactie: coördinatie@emmaus.be VERANTWOORDELIJKE UITGEVER Katrien Kesteloot, voorzitter bestuur HOOFDREDACTEUR Ilse Janssens REDACTIE Dennis Bruyninckx, Carmen Carnier, Ilse Cornelis, Jasper Delanoy, Ellen De Meyer, Mieke De Smet, Johan Meerbergen, Erika Racquet, Liesbeth te Rijdt, Josse Van den Bogerd, Marloes Van der Burgt REDACTIESECRETARIAAT Kim Van Hoof, An Glorie VORMGEVING Ilse Loodts

Eclips verschijnt vier keer per jaar. Oplage: 8000 exemplaren. Eclips verschijnt ook op de website van Emmaüs. Niets uit deze uitgave mag worden vermenigvuldigd en/of openbaar gemaakt, op welke wijze ook, zonder schriftelijke toestemming van de redacteur.

Welkom (in) De Speelhoeve

Het is net na de middag. De Speelhoeve straalt rust uit. In de groepen krijgen enkele kinderen een één-op-één aandacht momentje. Een paar kinderen volgen therapie of krijgen les, anderen slapen of ontspannen in een snoezelhoekje. In de leefgroep lezen begeleiders voor, maken ze samen een puzzel of spelen ze met knuffels en sjaals.

De Speelhoeve maakt sinds 1 januari deel uit van Zevenbergen (Emmaüs vzw). De kleinschalige voorziening ligt vlak bij de dorpskern van Vremde (Boechout). In drie groepen is er op dit moment plaats voor 21 kinderen en jongeren van 0 tot 21 jaar met een ernstige en meervoudige beperking. De integratie in Zevenbergen helpt De Speelhoeve onder meer om te gaan met de steeds groter wordende uitdagingen binnen het zorglandschap.

De Speelhoeve werkte jarenlang vanuit de 'heilpedagogie' van Steiner. Dat zag je in het aanbod én in het opvallende gebouw dat volgens die principes is ontworpen. Vandaag verschuift de klemtoon van een meer aanbodgerichte naar een vraaggerichte zorg op maat van de cliënt. Het bestaande dagbestedings-team (kiné en logo) werd uitgebreid met een ergotherapeut en een bewegingstherapeut om nog beter aan te sluiten bij de noden van de cliënten en om hun ontwikkeling maximaal te ondersteunen. Naast de activiteiten en therapieën wordt er ook TOAH (Tijdelijk Onderwijs Aan Huis) aangeboden in samenwerking met de Parcivalschool.

Veel kinderen starten hier als peuter en groeien door tot hun 21ste. Het team volgt hen van dichtbij op en staat ook, mede door de kleinschaligheid, dicht bij het sociale netwerk van de cliënten. Op deze manier willen ze blijven bouwen aan een plek waar kinderen, jongeren en hun familie zich gezien en gesteund voelen. Dat is en blijft de kracht van De Speelhoeve.

Johan Meerbergen, coördinator communicatie

Het Kompas in Zevenbergen

De naam Zevenbergen werd gebruikt voor de site in Ranst én voor het geheel van de werking van Zevenbergen met al zijn sites. Sinds begin dit jaar krijgt de site in Ranst een nieuwe naam: Het Kompas. De naam Zevenbergen wordt behouden als naam voor de hele organisatie.

- Het Kompas in Ranst
- De Maretak in Duffel
- Home Marjorie in Heist-op-den-Berg
- Villa Praline in Bonheiden
- 't Spinneke in Kontich
- De Speelhoeve in Vremde.

De betekenis van Het Kompas werd mooi samengevat door een medewerker:

"Het Kompas verwijst naar het dagelijkse werk in Ranst (en op de andere sites), waar we samen met kwetsbare mensen en hun netwerk op zoek gaan naar de weg die hen past. Het Kompas is ook de plek van de voorziening Zevenbergen, waar de ondersteunende diensten gegroepeerd zijn en waar het algemeen beleid mee tot stand komt."

Jong, mantelzorger en vaak onzichtbaar

'Jong zijn en genieten.' Een uitspraak die het leven van een zorgeloze tiener of twintiger definieert. Voor Catalina (24), Lotte (27) en Yana (15) ziet de realiteit er heel anders uit. Ze zijn jonge mantelzorgers. Hun verhalen tonen niet alleen hoe zwaar dat kan zijn, maar ook hoeveel kracht en doorzettingsvermogen erachter schuilgaat.

Sprekende cijfers

Uit cijfers blijkt dat Catalina, Lotte en Yana geen uitzondering zijn: 1 op 5 jongeren tussen 12 en 18 jaar is jonge mantelzorger, bij jongvolwassenen tussen 18 en 25 is dat zelfs 1 op 3. Die realiteit zette de Eerstelijnszone Voorkempen, met Bethanië als actief lid, aan tot actie. Ze richtten een werkgroep Jonge Mantelzorgers Voorkempen op, waarin ook de doelgroep zelf betrokken werd. Hiermee willen ze jonge mantelzorgers en andere betrokkenen uit de Voorkempen informeren en onder meer lotgenotengroepen organiseren.

Zorgen

Catalina zorgt voor haar papa die kampt met meerdere gezondheidsproblemen en sinds een herseninfarct bijna continu zorg nodig heeft. Ook Lotte – ervaringswerker in Bethanië – neemt een grote zorgrol op voor haar partner die chronisch ziek is door

dat je niet alleen bent. Erkenning is zó belangrijk." Ze hopen dat de werkgroep daarin het verschil kan maken, maar ook mee(r) kan sensibiliseren. Daarvoor trekken ze langs scholen zodat er meer begrip komt voor jongeren die een huishouden draaiende houden bovenop hun studies.

"De situatie van vele jonge mantelzorgers is zo alledaags geworden dat ze vaak niet doorhebben dat ze mantelzorger zijn."

een eetstoornis. Yana is al mantelzorger sinds haar zesde. Ze zorgde jarenlang voor haar broertje terwijl haar ouders afwezig waren. "Een groot deel van mijn kindertijd ging daardoor verloren", vertelt ze.

De boodschap die Catalina, Lotte en Yana willen meegeven aan jonge mantelzorgers is helder: zorg ook voor jezelf. Zoek een plek waar je kan opladen. En vooral: trek op tijd aan de alarmbel. "Ik had het geluk dat mijn huisarts echt naar mij luisterde en dat het OCMW kon helpen", herinnert Catalina zich. "Dat heeft mij gered uit een uitzichtloze situatie. Er zijn zo weinig instanties waar jonge mantelzorgers terecht kunnen, ook dat hoop ik met de werkgroep aan te kunnen pakken."

Onzichtbaar en onbekend

Ondanks de hoge cijfers, blijft hun situatie vaak onzichtbaar. "Zorgen voor papa is intussen normaal. Ik kan me geen ander leven inbeelden", zegt Catalina. "Dat horen we bij veel jonge mantelzorgers. Hun situatie is zo alledaags geworden dat ze vaak niet doorhebben dat ze mantelzorger zijn", vult Lotte aan. En ook Yana herkent dit: "Leeftijdsgenoten vragen me wel eens wat een mantelzorger is, ze kennen het niet." "Toch is de impact enorm. Ik woon bewust niet met papa samen want dan zou ik alle ruimte voor mezelf verliezen", aldus Catalina. Ondanks die impact is er niet altijd begrip. Ze voelen frustratie, jaloezie en onmacht tegenover leeftijdsgenoten. "Ik zou ook eens graag zonder stress door het leven gaan. Eens niet in angst moeten leven dat er iets met mijn vader gebeurt."

Britt Peeters

stafmedewerker communicatie Bethanië ggz

Trek aan de alarmbel

De lotgenotengroepen die de werkgroep organiseert, zijn enorm waardevol. "Horen dat anderen het ook moeilijk hebben geeft echt het gevoel

JONGE MANTELZORGERS VOORKEMPEN

Je kan ons vinden via Instagram of contacteren via mail!

CONTACTGEGEVENS
@jnzvoorkempen
jnzvoorkempen@gmail.com

GenAI: wat wel en wat niet?

De redactie van Eclips heeft er met Copilot een collega bij. Copilot is de toepassing van Microsoft voor artificiële intelligentie. Copilot helpt de redactie bij verschillende taken: corrigeren van teksten, inkorten van te lange artikels, tussentitels voorstellen... Of van een zakelijke gedragsnota over het gebruik van (generatieve) artificiële intelligentie in Emmaüs een praktisch overzicht maken voor jou. Het resultaat daarvan vind je hieronder. De volledige gedragscode vind je op de Emmaüs-hub (intranet).

Generatieve artificiële intelligentie (genAI) is een vorm van kunstmatige intelligentie die inhoud creëert op basis van vragen (prompts) van gebruikers. Copilot, chatGPT of Gemini zijn gekende voorbeelden.

Copilot of ChatGPT?

Emmaüs ondersteunt enkel Microsoft **Copilot** als toepassing voor genAI.

GenAI: wat wel en wat niet?

1. Wat wél mag

- Teksten herschrijven, samenvatten of verduidelijken.
- E-mails opstellen of vereenvoudigen.
- Ideeën zoeken, brainstormen of iets uitleggen.
- Multimedia maken voor communicatie.
- Complexe thema's laten uitleggen, maar je blijft kritisch.

Alles op **niet-zorginhoudelijk niveau**.

2. Wat je altijd vermijdt

- GenAI gebruiken voor **diagnose, advies, triage, klinische beslissingen** of procedures.
- GenAI laten oordelen over mensen: **selectie, beoordeling, gedrag, HR-beslissingen, juridische adviezen**.
- GenAI inzetten voor risicoanalyses of beleidsbeslissingen zonder menselijk tegengewicht.

3. Hoe je de output checkt

- Je ziet alles wat de tool geeft als **voorzet**, nooit als feit.
- Je controleert altijd via **betrouwbare bronnen**.
- Je let op: fouten, verzinsels, vooroordelen, ontbrekende context.
- Je beoordeelt de inhoud met **je eigen professionele inschatting**.

4. Hoe je hierover communiceert

- Als je tekst naar patiënten, cliënten of externen stuurt die **volledig door GenAI is gemaakt**, zeg je dat er duidelijk bij.
- Heeft GenAI een **grote formele of inhoudelijke rol** gespeeld, dan meld je dat intern aan je leidinggevende.

5. Risico's waar je alert voor blijft

- Verzonden info ("hallucinatie").
- Vooroordelen in antwoorden.
- Deepfakes of misleidende suggesties.
- Vormen van cybercriminaliteit zoals 'prompt injection', waarbij schadelijke instructies aan AI verborgen zijn in documenten.
- Onnodig gebruik, want AI verbruikt veel energie en heeft dus een hoge milieu-impact.

Gebruik je een andere toepassing dan Copilot?

Dan hou je bovendien rekening met deze richtlijnen:

1. Wat je nooit invoert

- **Persoonsgegevens** van patiënten, cliënten, bewoners, collega's of artsen. Geen namen, geen situaties die te herleiden zijn, geen dossiers.
- **Vertrouwelijke info** over je voorziening: geen interne cijfers, contracten, personeelsinfo, financiële data....
- **Documenten** of stukken die auteursrechtelijk beschermd zijn.
- **Herkenbare details** die naar jou, je team of je voorziening leiden.

2. Hoe je veilig werkt

- Je gebruikt **altijd een GenAI-account op basis van je Emmaüs-mailadres**.
- Je logt nooit in via **Facebook of Google**.
- Je zet je **privacy-instellingen strak**: altijd opt-out voor trainen van het model. Biedt de tool die je gebruikt die opt-out niet aan, dan stop je meteen.
- Je kiest een **sterk, uniek wachtwoord**, niet hetzelfde als dat van het Emmaüs-netwerk.
- Je laadt nooit bestanden op zonder even te checken of er toch gevoelige info in staat.

Je eigen stijl

Jij bepaalt voor een stuk zelf hoe Copilot teksten schrijft dankzij een goede opdracht (prompt). Vereisten die je in iedere opdracht wil herhalen, kan je ook opnemen in je eigen profiel. Copilot zal er bij iedere opdracht rekening mee houden. Ga naar je 'persoonlijke instellingen' van Copilot via de drie puntjes rechtsboven en plaats daar de instructies die je bij iedere prompt zou willen geven. Een voorbeeld?

Hieronder vind je een paar van mijn terugkerende instructies:

- Helder taalgebruik is essentieel. Gebruik taalniveau B1.
- Plaats een call to action altijd bovenaan zodat die goed opvalt.
- In alinea's staat de belangrijkste info in de eerste zin. Zo ben je zeker dat wie de tekst snel scant, toch de belangrijkste boodschap krijgt.
- Gebruik korte zinnen, geen passieve zinnen en vermijd vaktermen of leenwoorden.
- Formuleer zoveel mogelijk positieve zinnen en vermijd als het kan ontkenningen en negatieve formuleringen.
- Stel me na iedere prompt drie mogelijke vervolgvragen of suggesties om een beter resultaat te bekomen..

Johan Meerbergen, coördinator communicatie

Ethisch colloquium ►

'Zorgen binnen diverse waarden' is het thema van het colloquium ethiek Emmaüs. Psychiater dr. Winny Ang illustreert omgaan met diversiteit met 3 beelden: een caleidoscoop, een ijsberg en een kompas. Onthoud dat diversiteit veel dimensies kent, dat ieder zijn eigen ijsberg van normen en waarden heeft, en dat je bouwt aan een gedeeld verhaal door sensitief de ijsberg van de ander te bevragen zonder je eigen waarden te verloochenen. Huisarts en onderzoeker prof. dr. Hakki Demirkapu staat met beide voeten in de Brusselse zorgpraktijk. Hij schetst de uitdagingen in zorg binnen diverse culturen, vooral bij het levenseinde, maar geeft ook concrete tips. Ook hier: pin mensen niet vast op één kenmerk, wees oprecht nieuwsgierig, luister actief, licht je medisch advies als professionaal toe, kom samen tot een aanvaardbare oplossing die ook rekening houdt met de wens van de patiënt. Coördinator ethiek Emy Kool sluit af met een citaat van Hannah Arendt: "Niet de mens, of mensheid, maar mensen bewonen de wereld". Veel om over na te praten.

AZ Sint-Maarten verwelkomt patiënten in nieuwe polikliniek ▼

Na vijftien maanden bouwen opent op 19 januari de nieuwe polikliniek van AZ Sint-Maarten haar deuren. Met 3.500m² (≈ een half voetbalveld) extra ruimte speelt de uitbreiding in op de sterk stijgende zorgvraag sinds de verhuis naar het nieuwbouwziekenhuis in 2018. Orthopedie trekt als eerste in de nieuwe vleugel; in april volgen vier andere specialismen op de bovenverdieping. En dit is nog maar een begin: tot maart 2027 staan voor twintig disciplines verdere verhuisbewegingen en uitbreidingen gepland binnen de bestaande poliklinieken en het ziekenhuis. Dankzij de vernieuwde infrastructuur kunnen patiënten sneller en gericht geholpen worden, met kortere wachttijden en vlottere afspraken.

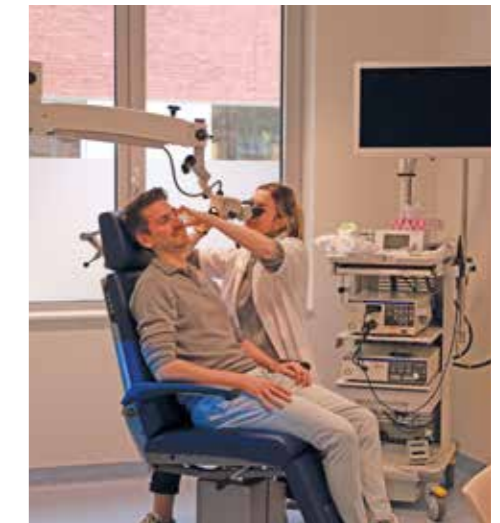
Story of my skin ►

In de tentoonstelling Story of my Skin in Sociaal Huis Mechelen zetten 13 moedige jongeren de spotlight op een kenmerk waar ze eigenlijk de aandacht liever niet op vestigen. Ze vertellen hun verhaal, voorbij hun uiterlijk en verleden. Achter de expo zit Cachet vzw, een organisatie door en voor jongeren met een ervaring in jeugdhulp en/of geestelijke gezondheidszorg. "Ze geven deze jongeren een stem", vertelt Lies De Caluwé van OCMW Mechelen. "Op basis van hun ervaringen, hebben we samen met jeugdhulppartner Jeugdzorg Emmaüs Mechelen de werking naar deze jongeren aangepast. Met als belangrijkste boodschap: je staat er niet alleen voor."

Opening nieuwe raadplegingsruimten AZ Voorkempen ►

AZ Voorkempen opent 50 moderne raadplegingslokalen in de nieuwe ziekenhuisvleugel. Meer daglicht, natuurlijke materialen en patiëntvriendelijke balies zorgen voor een rustgevende sfeer en een aangename ervaring voor de patiënt én zorgverleners.

Met gemiddeld zo'n 560 raadplegingen per dag is extra ruimte meer dan welkom. Bovendien blijft het artsteam groeien om te voldoen aan de stijgende zorgvraag in de regio.

Later dit jaar verhuizen nog het daghospitaal, het dialysecentrum en in 2027 ook de kinderafdeling naar de nieuwe ziekenhuisvleugel. Zo blijft AZ Voorkempen investeren in moderne, toegankelijke zorg dicht bij huis.

Proeven van elkaars takenpakket ►

AZ Sint-Maarten stimuleert verbondenheid tussen collega's via uitwisselingstrajecten. Medewerkers draaien een shift mee op een andere dienst om elkaars werking beter te leren kennen en nieuwe inzichten mee te nemen naar hun eigen team.

Ook Kiara De Gussemé, verpleegkundige inwendige heelkunde, neemt deel. Zij werkte een dag op pediatrie en merkte hoe woordgebruik de zorg kan beïnvloeden. "Bij het zetten van een spuitje kunnen woorden als 'prikje' extra triggerend werken. Het is een aandachtspunt, en niet enkel als je kinderen tegenover je hebt."

Door het succes wordt het initiatief dit jaar herhaald met uitwisselingen over maar liefst twaalf diensten en eenheden.

Van klacht naar kracht:

tips voor een gezonde menopauze

Vandaag leeft een vrouw meer dan een derde van haar leven in de menopauze. In die periode is ze actief op de arbeidsmarkt én combineert ze dit met tal van andere activiteiten of verplichtingen. De menopauze is dan ook meer dan het einde van de menstruatie. Voor veel vrouwen is het een periode van verandering.

Zo'n 80% ervaart klachten: soms voelbaar zoals spierpijn, soms eerder onzichtbaar zoals een verhoogd risico op hart- en vaatziekten. De gemiddelde leeftijd waarop een vrouw in de menopauze komt, is 52 jaar. Maar hormonale veranderingen kunnen al jaren voor de laatste menstruatie beginnen. Klachten zoals slapeloosheid, vermoeidheid of concentratieproblemen worden daardoor niet altijd herkend of meteen gelinkt aan de menopauze. Dat maakt dat vrouwen soms te lang blijven rondlopen met klachten, of van het ene naar het andere zorgtraject worden gestuurd.

Het goede nieuws? Je staat er niet alleen voor. De menopauzeconsulenten en artsen van AZ Voorkempen en AZ Sint-Maarten sommen hieronder enkele tips op die in de praktijk vaak helpen.

Belangrijk: er bestaat geen one-size-fits-all aanpak. Wat voor de ene vrouw werkt, helpt de andere

misschien niet. Probeer uit wat bij jou past en schakel professionele hulp in als dat nodig is.

Persoonlijk advies op wetenschappelijke basis

Menopauzeconsultaties bij een gespecialiseerd centrum zorgen voor een holistische aanpak. Voor de start of tijdens de menopauze ben je welkom bij specialisten voor advies bij klachten of veranderingen. Tijdens een eerste raadpleging luistert de menopauzeconsulent in AZ Voorkempen of AZ Sint-Maarten naar je verhaal. Een deskundig team van specialisten staat klaar voor een op maat gemaakte behandeling en opvolging. Complementair aan het advies van de menopauzeconsulent en de levensstijlaanpassingen volgen gespecialiseerde gynaecologen medicamenteuze of therapeutische behandelingen op. Bekijk meer informatie over het aanbod in de ziekenhuizen via deze linken.

AZ Sint-Maarten

AZ Voorkempen

Karen De Weerd, medewerker communicatiedienst AZ Sint-Maarten

Marloes Van der Burgt, communicatiemedewerker AZ Voorkempen

KLACHT	TIP
SLAAPPROBLEMEN	Vermijd cafeïne en schermen in de avond, creëer een vast slaapritueel.
OPVLIEGERS	Draag luchtige kleding, vermijd warme dranken, alcohol en pikante voeding.
NACHTZWETEN	Kies ademende bedmaterialen en zorg voor een koele slaapkamer.
STIJFHEID EN SPIERPAIN	Blijf bewegen: combineer krachttraining en cardio om spieren en botten sterk te houden.
GEWICHTSTOENAME	Kies voor gezonde voeding: veel groenten, fruit, volkorenproducten en voldoende water.
STRESS EN STEMMINGSWISSELINGEN	Zoek ontspanning: wandelen, yoga, mindfulness of gewoon even tijd voor jezelf. Praat erover met iemand.
VAGINALE DROOGTE	Gebruik een hydraterende crème of vaginale gel en bespreek klachten met je arts.
VERHOOGING VAN CHOLESTEROL WAARDOOR ER EEN HOGER RISICO IS OP HART- EN VAATZIEKTEN	Laat je gezondheid opvolgen: denk aan bloeddruk, bloedwaarden, borstonderzoek, botdensiteit en preventieve screenings.
DROGE HUID EN DUNNER WORDEND HAAR	Gebruik hydraterende crèmes en milde shampoos, vermijd agressieve stylingproducten.
VERGEETACHTIGHEID EN CONCENTRATIEPROBLEMEN	Plan rustmomenten, maak lijstjes en zorg voor voldoende slaap.
URINEWEGINFECTIES DOOR DROGE SLIJMVLIEZEN	Drink voldoende water, ga op tijd naar het toilet en bespreek preventieve maatregelen met je arts.

Lieve is kok in de jeugdhulp:

“Eten maken is een vorm van zorg”

© Sociaal.Net / Lisa Develtere

Lees meer op sociaal.net ▲

Lieve Broos kookt al tien jaar voor jongeren in de jeugdhulp. Ze werkte vroeger in de horeca, maar zocht een job met meer regelmaat. Terechtkomen bij Jeugdzorg Emmaüs bleek een goede keuze. Toch was het koken voor adolescente meisjes niet eenvoudig. De reacties op haar gerechten waren soms bikkelhard en het eetmoment verliep vaak moeizaam.

Door de manier waarop het werk georganiseerd was, stond Lieve ver van de leefgroep Van Celst op het Kiel in Antwerpen. Ze kookte overdag en 's avonds warme een begeleider het eten op. Jongeren voelden geen verbinding met de maaltijd en lieten ze geregeld staan. Ook het gebrek aan versheid speelde mee. Thuis zie je iemand koken; dat gevoel van zorg ontbrak hier.

In een leefgroep loopt het eetmoment bovendien snel mis. De jongeren zijn geplaatst door de jeugdrechter,

ervaren spanning en komen na activiteiten vaak opgefokt thuis. Aan tafel kan dat ontladen. Toch is gezond eten voor hen cruciaal. Lieve zag hoe jongeren naar calorierijke fastfood grepen omdat stress hoog zat. Dat motiveerde haar om het anders aan te pakken.

Ze volgde daarom een opleiding 'Gastro engineering', bedoeld voor koks in de zorg. Ze was de eerste uit de jeugdhulp. De opleiding focust op gezonde maaltijden én op hoe je eten weer aantrekkelijk maakt. Met die inzichten zette Lieve vier maanden lang experimenten op in Van Celst.

Centraal stond het idee van 'integrated food care': eten is meer dan honger stillen, het is ook een vorm van zorg. Maar zolang begeleiders het eten snel opwarmen tussen andere taken door, blijft die zorg onzichtbaar. Jongeren proeven dat. Eten droogt uit, geuren ontbreken en niemand voelt dat er moeite is gedaan.

Daarom bedacht Lieve de 'Hello Lieve'-pakketten. Ze bereidde overdag alle ingrediënten voor een gerecht voor: gesneden groenten, vlees, afgewogen porties,

drie mogelijke sauzen. 's Avonds hoefden begeleiders enkel alles in de pan te doen. Dat veranderde de sfeer opvallend. De leefgroep vulde zich met geuren, jongeren kwamen soms spontaan helpen en het eten smaakte verser. Het leek meer op thuis.

Daarnaast organiseerde ze kookworkshops voor jongeren die zelfstandig leren wonen. Ze vroeg welk gerecht ze wilden leren maken en kookte het samen met hen, één op één. Vide, pasta carbonara, tajine... Ze aten samen en Lieve gaf hen foto's en een recept mee. Jongeren leerden niet alleen koken, maar ook hoe je budgetvriendelijk werkt of meerdere porties maakt om in te vriezen. Eén meisje vroeg zelfs wat ze thuis konden koken dat goedkoop én lekker was. Samen vonden ze een oplossing.

Inspraak werd een ander vast onderdeel. Lieve praat met jongeren over hun voorkeuren, wat ze thuis eten en wat absoluut niet werkt. Op basis daarvan maakt ze het weekmenu. Niet alles kan voor iedereen aangepast worden, maar ze doet wat mogelijk is. Soms kookt ze zelfs zowel rijst als aardappelen. En als jongeren iets ongezonnds voorstellen, sluipt ze toch groen-

ten binnen via slimme trucjes: extra groenten in saus, een andere naam, ingrediënten die ze niet benoemt. Een van de meest betekenisvolle experimenten was het netwerk betrekken. Jongeren mochten iemand uitnodigen om in de leefgroep te komen koken. Dat zorgde voor warme momenten. Moeders die al lang niet meer in de leefgroep waren geweest, voelden zich opnieuw verbonden.

De experimenten maakten eten bespreekbaar in de organisatie. Lieve en de huismoeders zitten nu elk kwartaal samen met het opvoedkundig team in intervisie. Op donderdag kookt Lieve zelf in de leefgroep, zodat ze jongeren ziet en merkt welke smaken werken. Door medicatie proeven sommigen minder, anderen zijn net extra gevoelig. Door dicht bij hen te staan, kan ze daarop inspelen.

Voor Lieve is het duidelijk: eten is beleving. Geuren wekken herinneringen op, samen aan tafel ontstaan gesprekken. Jongeren eten gezonder in de leefgroep dan wanneer ze op hun kamer naar junkfood grijpen.

Lisa Develtere in Sociaal.net

“Toen ik weg moest thuis had ik geen plan, geen netwerk, geen plek om naartoe te gaan.” Het zijn woorden die Azra, psycholoog bij Beschut Wonen Este, vaak hoort in haar werk met dak- en thuisloze jongvolwassenen. Jongeren die op een kwetsbaar scharniermoment in hun leven hun houvast verliezen. Zonder netwerk, zonder woonzekerheid en met complexe hulpvragen, dreigen ze tussen de mazen van het systeem te vallen.

Van nergens heen naar ergens horen

Zo'n één op vijf dak- en thuislozen in Vlaanderen is tussen de 18 en 25 jaar. Ook in de regio Mechelen-Boom-Lier is die realiteit voelbaar. Met JOVO - een samenwerking tussen Beschut Wonen Este, CAW Rivierenland, Kaizen (Jeugdorp vzw) en Pegode - ondersteund door de Vlaamse overheid - komt daar sinds een jaar verandering in.

Een vergeten groep

“Veel jongeren groeien op in onveilige thuissituaties”, vertelt Azra. “Wanneer ze daar vertrekken, slapen ze in het beste geval bij vrienden of familie op de sofa. Maar die oplossingen zijn fragiel. Anderen komen in de jeugdhulp terecht. Op hun achttiende valt die ondersteuning plots weg. Dan zijn ze te oud voor jeugdhulp, maar nog niet klaar voor volwassenenhulpverlening.” Precies daar knelt het schoentje.

Begeleiding op maat van het leven

Doordat jongvolwassenen op veel verschillende scharnierpunten tegelijk in hun leven staan, vraagt

den contact via korte overlegmomenten en een gedeelde WhatsAppgroep. “Op crisismomenten weten we elkaar meteen te vinden.”

Samen sterk, dichtbij en volhoudend

Vandaag zijn er twaalf jongvolwassenen in begeleiding, met een wachtlijst die stilaan groeit. Elke jongere heeft twee tot drie vaste begeleiders. In het begin ligt de focus vaak op administratie, financiën en basisvoorzieningen. Gaandeweg verschuift de aandacht naar psychische ondersteuning en zinvolle daginvulling. Waar mogelijk wordt ook het netwerk betrokken: een vriend, een tante, een leerkracht.

De begeleiding is intensief en vraagt tijd. In het begin vaak drie keer per week, naargelang de noden. “Vertrouwen groeit niet van vandaag op morgen”, zegt Azra. “Sommige jongeren hebben na een tijd minder ondersteuning nodig, anderen blijven die nood voelen. We gaan uit van een traject van één jaar, met ruimte voor verlenging.”

“Iedereen verdient iemand die blijft staan, ook als het moeilijk wordt.”

die doelgroep om een intensieve en brede aanpak. Elke jongere krijgt zo een traject op maat, met begeleiding op acht levensdomeinen: huisvesting, psychisch welbevinden, dagbesteding, administratie en financiën, netwerk en omgeving, fysieke gezondheid, huishoudelijke vaardigheden en veiligheid. “De basis is altijd een veilige plek om te wonen”, zegt Azra. “Dankzij Woonmaatschappij Rivierenland beschikken we over twaalf doorstroomappartementen. Van daaruit kunnen jongeren opnieuw ademhalen en bouwen aan hun toekomst.”

De kracht van samenwerking en korte lijnen

Wat JOVO bijzonder maakt, is de nauwe samenwerking over leeftijdsgrenzen en zorgsectoren heen. “Het begeleidingsaanbod van elke betrokken organisatie is niet nieuw”, legt Azra uit, “maar vooral door de korte lijnen en gezamenlijke begeleiding kunnen we nu sneller schakelen. Wat vroeger weken bellen vergde om een psychiatrische opname geregeld te krijgen, lukt nu vaak binnen 24 uur.” Begeleiders hou-

Soms blijft het stil, maar we blijven staan

Niet elk traject loopt even rechtlijnig. Soms wordt het stil, soms haakt iemand tijdelijk af. “Gras groeit niet sneller door er aan te trekken. Maar we blijven zoeken naar verbinding. Dat jongeren weten dat we blijven staan, is cruciaal. Iedereen verdient een dak boven het hoofd. Maar vooral: iedereen verdient iemand die blijft staan, ook als het moeilijk wordt.” Zo begeleiden zij hen nog een tijdje samen, zodat jongeren niet abrupt worden losgelaten.

Jasper Delanoy

communicatieverantwoordelijke
zorggroep UPC Duffel

Wist je dat...

Beschut wonen Este in de regio Mechelen ook nauw samenwerkt met Jeugdzorg Emmaüs? Die samenwerking zorgt voor een verzachte overgang wanneer jongeren achttien worden.

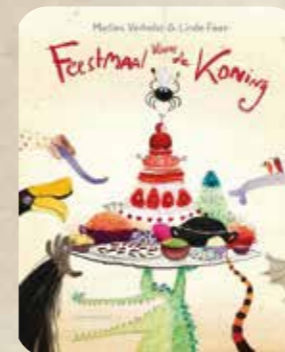
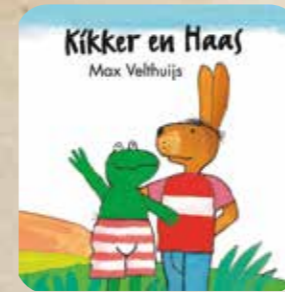
Boekenweek:

Van bakfiets tot belevingsverhaal

Tijdens de boekenweek van Klavier gaan we op ontdekkings-
tocht in de wondere wereld van boeken en verhalen.

De boekenbakfiets, die de dagbestedingsverantwoordelijken kunnen reserve-
ren voor hun leefgroepen, is gevuld met allerlei soorten verhaalvormen:

- **Luisterfluisterbak:** voorleesboek met kleurplaten, rijmpjes, rarara raadsel, belevingsmaterialen... alles in het thema van dit boek.
- **Tekenverhaal** voor op het raam of op een groot blad papier: miniver-
haaltje waarbij bepaalde onderdelen tekent op het raam zoals een
boom, eikels, vogel... De bewoner kan dit zelf tekenen of samen met de
begeleider. Dit verhaal dient voornamelijk om te beleven. Het tekenen
zorgt voor de visualisatie van het verhaal.

- **Bakken** gevuld met verschillende soorten boeken: strips, atlas, voorleesboekjes, zoekboeken, voelboeken, grote prentenboeken, kranten... om voor te lezen of bewoners in te laten snuisteren.
- **Audioverhaaltjes** met cd-speler. Enkele verhalen van Winokio, Doornroosje...
- **Voorleespop Zazu:** deze pop kan gebruikt worden om verhaaltjes voor te lezen.
- **Fabeltjeskrant:** er zit een verhaaltje in over de fabeltjeskrant samen met de handpoppen hiervan.
- **Bladwijzer** knutselen: bewoners kunnen hun eigen bladwijzer kleuren om tussen boeken te steken.

Verhaalwandeling:

Aan de achterkant van het ateljeeke staan op de ramen prenten van dieren geschilderd. Deze komen uit het telboekje 123. Onder elke tekening staat een rijmpje. Bewoners kunnen zo leren tellen tot 9. Sommige geven kusjes aan de dieren, anderen komen heel serieus tellen.

In het algemeen horen we veel positieve reacties op de boekenweek. De twee favoriete boeken in de boekenbakfiets? 'Kikker en Haas' en 'Feestmaal voor de koning', een blinden/voelboek.

Josse Van den Bogerd
stafmedewerker communicatie Klavier

Bijzondere gebeurtenissen

natuurlijk zal het waaien
maar zolang er handen
opengaan als valschermen
zullen we behouden landen

laat maar waaien
ik houd je vast

Goedele Miseur

Poëzieavond UPC Duffel

Iedere mens heeft nood aan houvast. Aan vaste grond onder de voeten en schouders om op te leunen. Wanneer het leven aan je schudt, wordt die behoefte alleen maar sterker. Naar jaarlijkse traditie is er op Wereldgedichtendag een poëzieavond bij Zorggroep UPC Duffel. Een avond waarin Houvast, het herstelthema voor 2026, voelbaar werd: in woorden die droegen, in stemmen die ruimte kregen. Tussen tekeningen en muziek ontstond een warme bedding waarin poëzie even mocht vasthouden, verbinden en verzachten. Een avond die bleef nazinderen, vol kleine overwinningen.

Illustrator: Flore Deman

Een hartverwarmend dankwoord voor ICT Emmaüs ►

De collega's van Ten Kerselaere verrassen de ICT-dienst van Emmaüs met een warm dankmoment. Als blijk van waardering overhandigen ze een rijkgevulde mand vol lekkers. Een bewoner spreekt een persoonlijke en ontroerende boodschap uit. Haar woorden zetten de professionaliteit en klantgerichtheid van het ICT-team extra in de verf. Met hun expertise, bereikbaarheid en geduld zorgen ICT-collega's ervoor dat systemen blijven draaien en medewerkers vlot kunnen samenwerken. Het moment maakte mooi duidelijk hoe belangrijk wederzijdse erkenning en verbondenheid binnen Emmaüs zijn.

◀ Onder de schil bij Zorggroep UPC Duffel

Zorggroep UPC Duffel brengt zo'n 100-tal naasten van patiënten uit de ouderenpsychiatrie samen voor een warme ontmoeting. Vanuit de overtuiging dat naasten vaak als eerste aanvoelen wat er onder de oppervlakte leeft, ontstaan tijdens een 'schilcarousel' open gesprekken, letterlijk terwijl samen aardappelen worden geschild. Met ruimte voor eerlijke vragen over mentaal welzijn, draagkracht en wat steun geeft op moeilijke momenten. Hoe voel jij je vandaag, vanbinnen? Waar vind je rust als het even te veel wordt? Wat schilt er? Onder elke schil zit een verhaal. Een dieper laagje dat gezien mag worden. Want het mentaal welzijn van naasten telt evenzeer.

Let's Talk About Money: jongeren ontdekken de wereld van geld ►

Jongeren van Tokaido en Kamino (Jeugdzorg Emmaüs Antwerpen) nemen deel aan de workshop 'Let's Talk About Money'. Tijdens deze workshop staan financiële geletterdheid, banken, geldzaken, plannen en sparen, werken en verzekeringen centraal. De workshop wordt georganiseerd door Toekans vzw in samenwerking met KBC. Jeugdrechtster Ven is zelf aanwezig, met een attentie voor de deelnemende jongeren. Zowel de valkuilen als de kansen van de financiële wereld komen aan bod. Hoewel sommige thema's best complex zijn, blijken de jongeren erg enthousiast en betrokken.

De week van Emy

op stap met de coördinator ethiek Emmaüs

Stel het je even voor. Op het familiefeest vraagt oma: "En wat doe jij eigenlijk voor werk?" "Ik ben coördinator ethiek bij Emmaüs." Stilte aan tafel. Wat houdt dat precies in? De beste manier om dit te ontdekken: een week op stap met Emy Kool, coördinator ethiek Emmaüs.

Maandag

De week start in Zoersel, bij de afdeling Moeder en Baby Bethanië GGZ. We bespreken hun vragen rond ethiekondersteuning en ethische uitdagingen, de werking van de commissie ethiek en dilemmadialogen. Daarna door naar Monnikenheide voor overleg met de zorgdirecteur en het hoofd van de pedagogen. Hoe kan ethisch overleg structureel ingebed worden in hun werking? Dit resulteert alvast in een oplei-

dingsmoment over ethische dilemma's met de pedagogen. Thema's als een eerlijk opnamebeleid en het gebruik van camera's in de zorg voor de bewoners passeren de revue.

In de auto naar huis bel ik met de referentiepersoon ethiek in UPC Duffel, over een vraag voor de commissie ethiek van de week erop.

Terug thuis in Antwerpen bereid ik de volgende dag voor en werk ik mijn mailbox bij. Met de ombudsdienst stem ik een lunchseminarie rond ethiek in AZ Sint Maarten af.

Dinsdag

Opnieuw naar Zoersel, dit keer voor overleg met het kwaliteitsteam van Bethanië GGZ. Hun REFLEC aanpak rond kwaliteitsverbetering sluit mooi aan bij ethisch denken. Boeiende thema's: patiëntenparticipatie, familieparticipatie en vrijheidsbeperkende middelen, veerkrachtige teams. We hebben het over melding van incidenten en hoe zij de analyse en

debriefing daarrond organiseren. Kwaliteit en ethiek versterken elkaar, dat staat buiten kijf. Daarna rijd ik naar Hof van Arenberg in Duffel voor de werkgroep ethiek en palliatieve zorg van Woonzorg Emmaüs. We bespreken de audit rond grensoverschrijdend gedrag, het vlaggensysteem van Sensoa en de concept-versie van de nieuwe Emmaüs-leidraad euthanasie. We oefenen ook nog met een methodiek voor debriefing na een overlijden. Aan het einde van de dag bel ik met een psycholoog van afdeling Vliet van Bethanië ggz over een dilemmadialog die op donderdag gepland staat. Ze schetst me alvast de situatie en de vragen die het team hierrond heeft.

Woensdag

Woensdag is mama dag voor mijn zoontje van bijna twee. We maken een wandeling met onze hond Monty en halen de broodnodige boodschappen in huis.

Donderdag

's Ochtends neem ik deel aan de groep Fluisterethiek van Bethanië GGZ, waar referentiepersonen ethiek casussen delen. Vandaag staat in het teken van een agressie-incident dat veel impact heeft gemaakt. Over de middag begeleid ik de dilemmadialog met het team van Vliet.

In de namiddag ga ik naar AZ Voorkempen om de Emmaüs leidraad rond ethische aspecten van zwangerschapsafbreking om medische redenen te bespreken met het materniteitsteam. Ik beluister de ethische uitdagingen die zij ervaren op de werkvloer en hun feedback op de inhoud van de leidraad. Thema's als het routinematig aanbieden van de NIPT, de interpretatie van de wettelijke bedenktijd en de

impact van zware bevallingen en stilgeboortes op het team komen aan bod. We bekijken of dilemmadialogen of debriefings hen kunnen ondersteunen.

Vrijdag

Naar Mechelen voor een opleiding in leanmanagement gebruik van onenote en outlook met de coördinator. Heel fijn om te leren hoe ik de technologie nog beter kan inzetten om het overzicht van onderwerpen, taken en mails te bewaken.

Tussendoor even online samen zitten met stafmedewerker kwaliteit van UPC Duffel en de referentiepersonen ethiek van UPC Duffel rond het kwaliteitscongres REFLEC in mei waar we een workshop ethisch overleg/ zullen geven. REFLEC is een lerend netwerk over kwaliteitsvolle zorg van Jeugdzorg Emmaüs, Bethanië ggz, UPC Duffel, Monnikenheide, AZ Sint-Maarten en 2 externe psychiatrische ziekenhuizen.

De namiddag gebruik ik om mijn mailbox bij te werken en vooruit te kijken naar de volgende week.

Emy Kool, coördinator ethiek Emmaüs

ID-KIT

Emy Kool (34)

Geboren in Gouda, uitgewaaid naar Amsterdam voor de studie en geland in Antwerpen voor de liefde

Studies: gezondheidswetenschappen aan Vrije Universiteit Amsterdam, een jaar filosofie aan Universiteit van Amsterdam en Master Applied Ethics aan de Universiteit van Utrecht

Werkervaring: doctoraat in de medische ethiek bij de vakgroep Medical Humanities van het UMC Utrecht. In België bij Domus Medica voor het versterken van huisartsenzorg en eerstelijnszorg via diverse projecten.

Verder mama van Boris (bijna 2) en 'dogmom' van Bordercollië Monty. **Samen met vriend** toch wel een cinefiel. In een recent verleden deed ik nog dingen als dansen, koersfietsen en muurklimmen, maar ja 🙄

Anja zet haar eigen rugzak in bij Plankenkoorts

In 2025 blies Plankenkoorts, het theatergezelschap van pvt De Landhuizen en beschut wonen De Sprong vijf kaarsjes uit. Anja Musters, ervaringsdeskundige en bezielster van Plankenkoorts, vertelt waarom het theater zo helend is en hoe zij haar eigen kwetsbaarheid durft inzetten.

'Allisje in Wonderland', het stuk dat Plankenkoorts in november 2025 op de planken bracht, greep het publiek bij de keel, deed het lachen en liet bewoners van pvt en beschut wonen weer schitteren. Het was gebaseerd op Alice in Wonderland, met een maatschappelijke ondertoon. Hoofdpersonage Astrid, amper 27, woont al jaren in de volwassenpsychiatrie en wordt er begeleid. Met eigen geschreven liedjes vertelde ze aan het publiek hoe het is om zo jong in de psychiatrie terecht te komen.

Anja Musters denkt met een grote lach terug aan de opvoering. "Ik heb er met volle teugen van genoten, al was het ook hard werken. Maar ik zou niet zonder kunnen. En onze mensen ook niet. We zijn intussen een hechte familie geworden."

Anja draagt zelf een rugzak mee die op sommige momenten nog zwaar aanvoelt. "Ik heb een verleden van angst en depressie. 'Zie mij staan, begrijp mij, zorg voor mij' spookt al van kindsbeen door mijn hoofd. Niet onlogisch dat ik mij aangetrokken voel tot een

podium. Als kind was ik zó eenzaam: in mijn verhalen kon ik verdwijnen, een veilige plek zoeken. En laat pvt nu net een wereld vol verhalen zijn", klinkt het.

Een veilige plek vinden in het fictieve, net zoals Anja, bleek voor de mensen van Plankenkoorts ook helend. "Hun verhaal zelf onder woorden

"De magie van het podium, dat doet iets met een mens."

brennen, verkleed en als zelfbedacht personage, geeft hen een volwaardige stem. De magie van het podium, dat doet iets met een mens."

Haar eigen kwetsbaarheid zet Anja bewust in. "Evident is het niet. Hoe vaak dat stemmetje in mijn hoofd mij zegt: 'Anja, het trekt op niets. Stop

ermee.' Maar dan zie ik hoe moedig de acteurs zijn, hoe ze in zichzelf geloven. Zij sleurden mij er de eerste jaren echt door. Intussen ben ik zelf sterker en rustiger. Door die vijf jaar Plankenkoorts ben ik me bewuster geworden van mijn eigenwaarde." Het gezelschap blijft groeien. "Ik droom er soms van om naar buiten te komen met Plankenkoorts, naar andere pvt's, op een nog groter podium, nog professioneler... Het zou zo stigma-doorbrekend zijn om met deze verhalen een groter publiek te bereiken. Anderzijds willen we Plankenkoorts zo laagdrempelig mogelijk houden. Het moet voor iedereen behapbaar blijven en soms laat de logistiek het niet toe. We werken op maat, uit respect voor onze acteurs. Want dat respect verdienen ze."

Britt Peeters,
stafmedewerker communicatie Bethanië ggz

Hof Zevenbergen natuurlijk gastvrij

Weg van de dagelijkse drukte?
Plan je vergadering, opleiding of meerdaagse bijeenkomst
in **Hof Zevenbergen** in Ranst
een verzorgde accommodatie in een rustig kader www.hofzevenbergen.com

Buurten in De Buurt

Als ik woonzorghuis De Buurt in Zoersel binnenstap, komt de geur van lekker eten me meteen tegemoet. Zijn het frietjes die ik ruik? Ja hoor. Goeie frietjes. Alleen al die geur doet mensen glimlachen. Het buurtrestaurant zit goed vol maar niemand stoort zich daaraan. Integendeel, het maakt de sfeer alleen maar warmer.

Herman is een vaste waarde in het buurtrestaurant. Elke donderdag komt hij hier eten, samen met zijn zoon en schoondochter. Donderdag is zijn moment. Hij kijkt er elke week naar uit. Voor het eten - één ding is zeker: frietjes, goeie frietjes - maar ook om andere mensen te zien. "Alles is zo duur geworden", zegt hij, "maar hier eet je nog goed en met hetzelfde warme gevoel." Hij heeft veel respect voor iedereen die dit week na week mogelijk maakt.

Ook voor wie minder mobiel is, blijft De Buurt bereikbaar. Eén keer per maand, op donderdag, komt er een busje vanuit Monnikenheide. Vrijwilliger Rudi rijdt rond en haalt mensen in Zoersel op die niet meer zelfstandig tot hier geraken. Zo kunnen ook zij die

anders thuis zouden blijven, mee aanschuiven aan tafel en worden ze uit de eenzaamheid getrokken.

Simonne voelt zich dan ook helemaal thuis. Eigenlijk al lang voordat De Buurt officieel haar thuis werd. Ze komt vaak eten wanneer ze mensen uitnodigt, omdat ze hen graag goed ontvangt. En wat is er gezelliger dan samen aan tafel?

Elke drie maanden spreekt Simonne hier af met haar drie vriendinnen. Vroeger gingen ze brunchen, maar nu iedereen graag wat langer slaapt, werd dat een donderdagse lunch in het buurtrestaurant. Ook familie van haar overleden vriend Ben komt hier nog geregeld langs. Even praten, herinneringen delen. Dat doet deugd. In de cafetaria hangt een soort nabijheid waar ook plaats is voor gemis, voor zorg en voor verbondenheid.

Simonne verwoordt het heel helder: "Mensen blijven te lang thuis. Een rusthuis is geen gevangenis - ik kan weg wanneer ik wil. Maar je moet jezelf willen aanpassen. Als je in je kamer blijft, leer je niemand kennen. Ga eens naar het buurtrestaurant en zie daar hoe een woonzorgcentrum er écht uitziet." Het buurtrestaurant doet duidelijk meer dan alleen

maaltijden serveren. Het contact tussen mensen verbetert door samenzijn. Veel bewoners blijven anders op hun kamer, maar hier komen ze naar buiten. In een maatschappij die steeds individualistischer wordt, brengt De Buurt mensen opnieuw samen.

Tussen het geroezemoes door verschijnt vrijwilliger Teun van Monnikenheide. Moeilijk te missen met zijn

Bord na bord wordt weer proper gemaakt. Matthias helpt in de keuken met het uitladen van bestellingen en houdt alles netjes op orde.

Ook Kelsey is voortdurend in de weer. Vaak helpt ze Brigitte in het kapsalon. "Een schatje," zeggen ze hier, "zelfs wanneer het tempo hoog ligt." Shauni ondersteunt mee, maar dan in de woningen van het

"Ga eens naar het buurtrestaurant en zie daar hoe een woonzorgcentrum er écht uitziet."

stralende glimlach. Hij schept de soep op, serveert met aandacht en ziet de mensen graag - echt graag. "Teun is een toffe gast", klinkt het al lachend. Geconcentreerd en betrokken.

Achter de schermen zijn nog meer helpende handen van Monnikenheide druk aan het werk. Cliënten van Monnikenheide doen begeleid werk in allerlei organisaties in de regio en dus ook in De Buurt in Zoersel. Een fijne samenwerking tussen twee voorzieningen die deel uitmaken van Emmaüs. Silke en Yannik zorgen ervoor dat alles vlot verloopt. De afwas moet klaar zijn vóór 14 uur, want dan opent de cafetaria.

woonzorghuis, waar zij helpt met het dekken van de tafels. En Bart zorgt ervoor dat de inkom er verzorgd bij ligt: vuilbakken leeg, paadjes netjes. Het zijn al die handen samen die maken dat De Buurt draait zoals ze draait.

Soep, een hoofdgerecht, dessert en koffie met een koekje. Frietjes die blijven terugkomen. Maar vooral: vriendschap, gezelligheid en nabijheid.

Dat is buurten in De Buurt.

Louise Smet, stafmedewerker HR woonzorg

◀ The Masked Singer @ Zevenbergen

Als spetterende afsluiter van het 50-jarig jubileum organiseert Zevenbergen The Masked Singer. Acht collega's bewaren maandenlang het geheim van hun gemaskerd alter-ego en zorgen zo voor heel wat nieuwsgierigheid en speculatie. In een show vol muziek, spanning en plezier voor meer dan 300 cliënten en medewerkers vallen onder luid applaus eindelijk de maskers af. Een onvergetelijk jubileummoment!

▼ Schoolkinderen in doktersjas in AZ Voorkempen

AZ Voorkempen ontvangt meer dan 400 kleuter- en lagere schoolkinderen. Samen met enkele gemotiveerde vrijwilligers vanuit de kinderafdeling helpen ze om hun klasgenootje te genezen. Voor veel kinderen is het een prettige manier om kennis te maken met de witte doktersjas, die ze zelf ook eens mogen aantrekken. Een leerrijke ervaring voor de kinderen én een mooie blik achter de schermen van het ziekenhuis.

Lancering PIT-ambulance AZ Voorkempen ▶

De spoeddienst van AZ Voorkempen krijgt versterking met een gloednieuw PIT-team (Paramedisch Interventie Team). Dat is een ambulance met extra apparatuur en medicatie aan boord. De ambulancier en een speciaal opgeleide spoedverpleegkundige bieden snel dringende hulp in situaties waar meer nodig is dan een gewone ambulance, maar een MUG-arts niet meteen ter plaatse moet zijn. Handig, want het aantal MUG-ritten vanuit AZ Voorkempen blijft stijgen: gemiddeld zo'n vijf per dag. Dankzij de PIT blijft het MUG-team vaker beschikbaar voor levensbedreigende situaties die onmiddellijk een arts ter plaatse vereisen.

◀ Met volle koffers en warme harten richting Budjala

Dr. Eline Veryser (oftalmoloog) en Esther Dries (verpleegkundige intensieve zorg) van AZ Sint-Maarten vertrekken naar de Memisa-partnergezondheidszone in Budjala (DR Congo). In hun koffers zitten brillen, schrijfmateriaal en naaigerief: kleine zaken die ter plaatse een groot verschil maken. Tijdens hun inleefreis hopen Eline en Esther het gezondheidscentrum van Balaw te bezoeken, dat vanuit Memisa werd gesponsord, evenals de waterput in Budjala-centrum die sinds dit jaar zuiver drinkwater levert aan 17.000 inwoners. De reis benadrukt opnieuw de tomeloze inzet van de 100 verpleegkundigen en 7 artsen die dagelijks zorg bieden aan 175.000 inwoners.

Van links naar rechts: Esther Dries en dr. Eline Veryser

Leren in het hoge noorden ▶

Acht collega's van Jeugdzorg Emmaüs trekken een week naar Finland in het kader van een Erasmus+-project rond ervaringsleren. Samen met collega's uit Finland en Italië gaan ze er een boeiende uitdaging aan: leren van en met elkaar, in een unieke omgeving. De nieuwe theorieën en frisse inzichten worden niet alleen besproken, maar ook meteen in de praktijk getest in de diepe sneeuw van Lapland. Naast waardevolle professionele verrijking keren de deelnemers huiswaarts met een rugzak vol inspiratie, nieuwe perspectieven en vooral: een hart gevuld met warme herinneringen en unieke ervaringen in een adembenemend winterwonderland.

Ans danst haar weg door werk én leven

ID KIT ANS VLEUGELS

Leeftijd: 42

Functie: kinesist, fysische geneeskunde en revalidatie

Werkt bij AZ Sint Maarten sinds: 2006

Favoriet balletstuk:

Carmina Burana (door SZEGED contemporary dance company). "Een echte aanrader!"

Ans danst haar weg door werk én leven. Dat Ans Vleugels beweegt voor haar job, dat weten we. Als kinesist in de fysische geneeskunde en revalidatie van AZ Sint Maarten zet ze dagelijks patiënten in gang voor onder meer cardiorevalidatie. Maar na haar shift trekt ze niet naar de fitness of het zwembad. Ans kiest voor haar eerste liefde: ballet. En dat al sinds haar zesde.

In haar tienerjaren bracht ballet haar op de meest onverwachte plaatsen: van een podium op een Turkse boot tot Disneyland Parijs en zelfs het Sportpaleis. Intussen is de cirkel rond: in de zomer van

2024 nam ze samen met twee vriendinnen de balletschool waar ze ooit begon over: pArtair in Duffel.

Die passie sijpelt ook door in haar werk. "Bij cardiorevalidatie raad ik patiënten soms dans aan. Ballet is een sport die kracht, conditie, stabiliteit, lenigheid, geheugen, coördinatie en ritmiek combineert. Veel toegankelijker dan mensen denken. Bij Levanter (dagprogramma voor patiënten met aanhoudende pijn- en/of vermoeidheidsklachten, red.) zijn we sinds augustus gestart met oefeningen op muziek. Drie maal per week werken we rond de stabiliteit van de kern van het lichaam, stretching en doen we lichte conditioefeningen."

Zelf blijft Ans ook leerling: "Met ballet ben je nooit klaar. Je kan je houding of lenigheid altijd verbeteren." Dat blijkt ook in pArtair: hun jongste danser is 5, de oudste 70. Iedereen is welkom.

Carmen Carnier, medewerker communicatiedienst AZ Sint-Maarten

Even pauze?

Zet je koptelefoon op

In de podcast PreventiePraat gaat IDEWE in gesprek met experts van binnen en buiten de organisatie over thema's die ertoe doen: humor op het werk, deconnectie, schermverslaving, omgaan met agressie ...

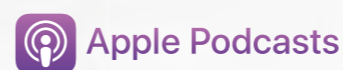
Verwacht geen droge theorie, wel herkenbare inzichten en praktische inspiratie voor een gezonder, veiliger en gelukkiger werklevens.

PreventiePraat, de podcast waar welzijn begint

Luister via

PreventiePraat
by idewe

Buiten de (m)uren

“Bij cardiovalidatie raad ik patiënten soms dans aan. Ballet is een sport die kracht, conditie, stabiliteit, lenigheid, geheugen, coördinatie en ritmiek combineert.”